

Sagen, vilde Importørernes eller de handlendes Interesser imidlertid ikke blive væsentlig krænkede, thi det er jo dog Tilfældet, at Handelen for dem ikke indskrænker sig til det indførte Suffer alene, men ogsaa til visse omfatter det hjemmeavlede Suffer; de Prisforrynkninger, der kunne have fundet Sted, vilde efter min Mening ikke i nogen nævneværdig Grad have kunnet forrykke Handelsforholdet i dets Helhed. For øvrigt turde det vel ogsaa være en sikker Sag, at man i slige Forhold har at tage et fortrinligt Hensyn til Konsumenterne fremfor til Handelsstanden. — Naar ved Behandlingen af denne Sag, hvad der jo ogsaa har været ret naturligt, Regeringens Stilling til Toldagen i dens Helhed undertiden er kommen paa Tale, finder jeg mig, særlig i Betragtning af, at det ærede Medlem for Ringløbing Amts Iste Valgkreds (S. C. Christensen) saa stærkt søgte at gøre gældende, at Regeringen formodentlig var en særlig beskyttelsesvenlig Regering i Forhold til Toldagen, foranlediget til at udtale, at denne Formening egentlig ingensteds har hjemme. Den blev af det ærede Medlem bygget paa dette Lovforslags Fremkomst, men som jeg allerede i Gaar har haft Lejlighed til stærkt at accentuere, er dette Lovforslag ikke en Instituering af et nyt Princip. Det grundlægger ikke en Beskyttelse paa et nyt Omraade, men det udvider kun for en ganske foreløbig Periode og i et ringe Omfang en Beskyttelse, der allerede er til Stede for et Produkt, og i Lovforslagets 2den Halvdel finder der, som jeg ogsaa havde Lejlighed til at nævne i Gaar, en Udligning Sted, som det ærede Medlem fra Ringløbing Amt kun lidet bestæftigede sig med, en Udligning til Fordel for Konsumenterne, saaledes, at hvad Konsumenterne tabe paa den ene Konto, indvinder sigeligt paa den anden. Derigennem kan man altsaa ikke bygge nogen Slutning om, at Regeringen specielt skulde være beskyttelsesvenlig, som det almindelig udtryktes. For øvrigt finder jeg, skønt det maasse er overflødigt, Anledning til at udtale, at det, der efter min Mening bør være en Regerings Stilling, er ikke at hejse noget bestemt Flag, hverken for Beskyttelse eller for Frihandel. Der er hejst saa mange Faner med brogede Farver, og der er gjort saa meget Væsen af, hvilken Farve disse Faner bære, men naar det er

kommet til Sagernes Afgørelse, saa have disse stolte Mærker kun haft liden Indflydelse paa de virkelige Realitetsafgørelser. For mig staar det saaledes, at en Regering bør, specielt i Toldager, være saa upartisk som muligt, at det bør være en Regerings Opgave, specielt en Regerings her i Landet, at søge at bidrage sit til en Udligning af nogle af de værste Uregelmæssigheder og Uretfærdigheder, som finde Sted paa Toldlovgivningens Omraade, at søge at værne om, at der ikke berøves de blomstrende Industrier, der nu bestaa og bestaa paa en god og sund Maade med Beskyttelse, mere af denne, end de absolut kunne taale for at kunne fortsætte deres Liv og Virksomhed. Paa den anden Side maa den ogsaa se hen til, at den Beskyttelse, der kan siges at være for meget af det gode, bliver de paagældende Virksomheder berøvet til Fordel for andre Erhverv, og ligeledes, at man ikke fremdrager til Beskyttelse ufunde Objekter og staber ny Beskyttelse, hvor der ikke er nogen som helst Anledning dertil, medens den dog ogsaa maa paalægge Beskyttelse eller søge at indføre den, hvor der, tvungen af de omgivende Nationers Toldpolitik, maatte være stærk Anledning dertil. Thi man være Frihandelsmand saa meget man vil, saa kan man dog ikke drive Principet Frihandel saa langt frem, at der stables Pauperisme. Dette gælder ikke blot Befolkningen i dens Helhed, men det gælder, som jeg ser derpaa, ogsaa enkelte Dele af Befolkningen. Det er netop gennem dette Hensyn til enkelte Dele af Befolkningen, som ogsaa undertiden undtagelsesvis kunne trænge til Beskyttelse, at jeg har valgt at frembære Sufferroedhyrkernes Duffer. Det er ikke uden Eksempler og ikke uden foregaaende Paralleler, at man saaledes beskytter enkelte Dele af Landet. Hvad er vel naturligere, end naar man i strenge Isvintre sørger for enkelte Landsdeles Kommunikation med Omverdenen, selv om det ikke kan siges at komme hele Landet til gode? Hvad stete for saa Far siden, da vor Udsørsel til Hamborg trængte stærkt til at fremhjælpes? Det var ikke i stort Maal, der da blev ydet noget, men det kostede dog Beløb, der gik op til Tusinder eller maasse Hundredunder, som man anvendte til Subvention af Kommunikationen mellem Esbjerg og Hamborg, for at bringe